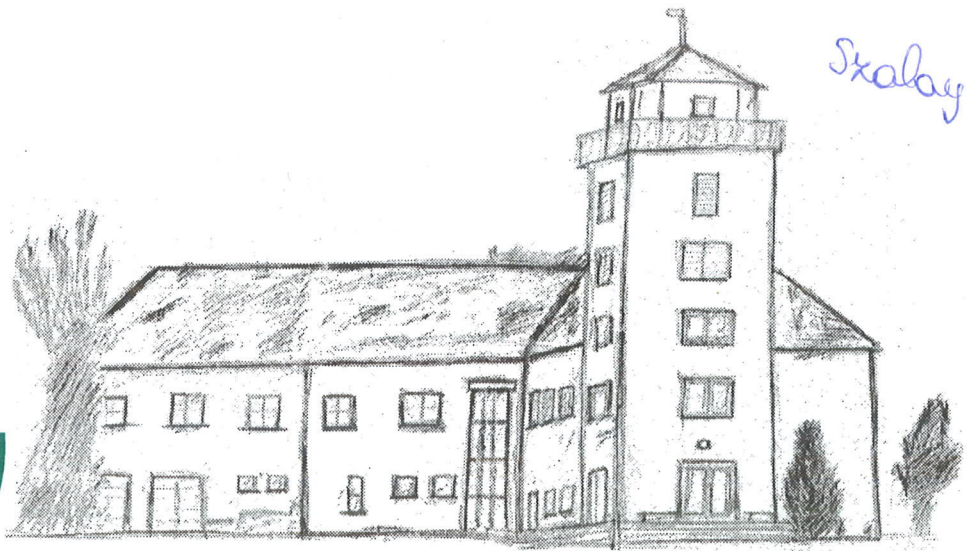

II. évfolyam 1. szám

Alfa, a Szentendrei Református Gimnázium lapja

2001. január

A gólyabál

A diákok nevében köszönöm mindazt, amit támogatásokban kaptunk az első gólyabálra. Megköszönjük az SZMK-nak a rendezvény megszervezését, a szülőknek a süteményeket és az üdítőket. Surányi cukrászmester önzetlen felajánlásaként nyújtott sok és finom süteményt. Az igazgatónő három fia a műsor technikai lebonyolítását vállalta magára. Az ICO cég ez alkalomra gyártott tollal kedveskedett. Köszönjük a tanárok munkáját és részvételét. Köszönet mindazoknak, akik valamilyen formában hozzájárultak ehhez a szép, és emlékezetes rendezvényhez. Mindannyian nagyon jól éreztük magunkat.

Tar Zoltán D.Ö.K. elnöke

A Gólyabál gondolata az SZMK október 17-i ülésén merült fel. Ezután következett a lázas készülődés. Megfelelő terem megtalálása /amit a GESZ ingyenesen biztosított számunkra/, zenekar szervezése /Áy Márta/. A plakátokat Szepesi Edit édesanyja, a meghívókat a Krizbay család, a belépésért kapott tikketeket Földi tanár úr készítette. A dekorációt Szőnyi Gabriella tanárnő és Kis Pál tanár úr vezetésével az 5. és 6. osztályosok készítették. Ez idő alatt Tót Máté tanár úr a nyitótáncokat tanította be. A szülők 101 nyereménytárggyal járultak hozzá a tombolához. A bál napján 16-tól kezdtek el az SZMK-s szülők a terem dekorálását, átrendezését. Közben érkeztek a büféhez a bőséges felajánlások:

a 10. és 6/a osztályosok innivalóval; a 6/b osztály hidegtállaival; a 9. osztály édes süteménnyel; az 5. osztály sós süteménnyel járult hozzá. Surányi úrtól is kaptunk temérdek édes és sós sütit, sőt díjai is voltak. Az egyetemistáknak köszönhetően igazi bál hangulat teremtődött. Remélem mindenki jól érezte magát az iskola történetének első Gólyabálján, és a rendezvény végén kapott tollról mindig eszünkbe jut ez a kellemes este, ami a tanárok-diákok-szülők együttműködéséből lehetett ilyen emlékezetes.

Köszönöm mindenki segítségét:

Fülpőné Molnár Marian

A bál az igazgatónő beszédével kezdődött, amit piros blézerbe, fekete szoknyába és fehér blúzba – gólyaszínekbe – öltözve szoknyába el. Azután megkezdődtek a nyitótáncok, amit élő zenére táncoltunk.

Legelőször a 9. osztály néhány tanuló léptek fel. Ők választották a legnehezebb táncot.

Utána felléptünk mi (6. a), utánunk a 6. bések. A fellépések befejeztével szinte mindenki nagy körbe állt, és Máté tanár úr (a táncban) közepén táncolt, mi meg utánaotztuk. Mögöttem állt Földi tanár úr, aki egy nagyot kurjantott. A mulatozás után következtek a vetélkedők. Nekem nem igazán tetszett, mert majdnem mindenki besoroltak egy tulajdonsághoz és a fordulóban a tulajdonsághoz írt gyerekek játszottak. Én az utolsó menetben szerepeltem, azaz a szörpívó versenyben.

A tombola rövid volt, ezért tetszett. Nyertem egy mogorós csokit és egy kerámia cipőt. A tombola után következett a várva várt diszko. Mindenki táncolt; és még a zenék is olyanok voltak, amiket mindenki szeretett.

A programok közben üzemelt a büfé.

Szalontai Anna 6. a

A vetélkedők nagy izgalmakat váltottak ki az emberből. A csapatom csak úgy szárnyalt az első hely felé. Verejtékes munkával küzdöttünk, de sajnos így sem kerültünk a dobogóra. Tíz jellemző vonás volt felsorolva egy lapon, például biztos kezű, tudós, torkos.

(folytatás a 2. oldalon)

Gólyák, és nem pintyek Részletek az igazgatónő beszédéből

Kedves Egybegyűlteik!

Gondolkodtatok már azon, miért hívják a gimnáziumba bekerülő új diákokat pont gólyáknak? Miért nem rigók, fecskék, pintyek vagy vörösbecgek? Nos én ezen a nehéz kérdésen elmorfondírozva a következőkre jutottam:

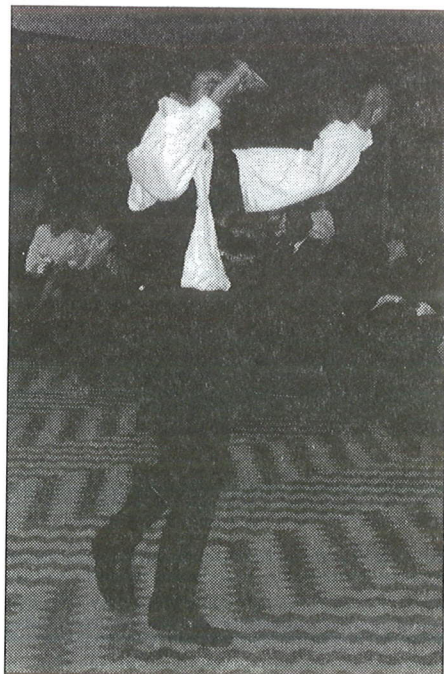
Először is azért, mert a gólya egy hosszú csőrű, úgy is mondhatnám nagy-szájú madár, amelyik hihetetlen gyorsasággal mozgatva a csőrét azt mondja: kelep-kelep-kelep. Az 5. a-ból időnként kiszűrődő hangzavar vagy az aula az ebédelő indulásakor kísértetiesen emlékeztet erre.

Másodszor a gólyának a nagy testéhez képest aránylag kis feje van. Meg kellene kérdezni Kiss Székely tanár urat vagy Teréz tanárnőt, hogy nő-e ez az idősk folyamán, és ha igen, mennyit. Azt hiszem, hogy a mi gólyáink tudása is hogy némi kívánnivalót maga után, viszont a későbbiekben, tanáraik buzgó fáradozása következtében akár akarják, akár nem, olyan nagymértékben nő a tudásuk, hogy elvesztvén a gólya nevet, inkább valami nagyobb kobakú állathoz válnak hasonlónak.

Harmadszor tudjuk, hogy a gólyának hosszú a lába. Azt mondják, ez azért van, mert sokat közlekedik ingoványos vizeken. Gondoljunk csak a matematika vagy fizika órákra! Mindjárt az jut eszünkbe, de jó lenne, ha a gólyának a pókhoz hasonlóan nyolc lába lenne, bár ahogy a naplókban gyülekező jegyeket elnézem, lehetne akár százlábú is.

Negyedszer a gólya rendelkezik azzal a különleges tulajdonsággal, hogy időnként csak egy lábbon áll. Egy pillanat alatt azonban elő tudja varázsolni a másik lábát is, ha szükség van rá. Erről is mindjárt a mi diákjaink jutnak eszembe. Zajlik az élet az osztályokban, az udvaron, a folyosókon, de alighogy feltűnik egy tanár, netán maga az igazgató, máris előkerülnek a pót-lábak, mindenki átmegy kultúrált gólyába, felrántja derékig a modern kor

(folytatás a 2. oldalon)

ARCKÉPCSAARNOK

Új sorozatot kívánunk indítani a lap hasábjain. Az iskola vezetőit és tanárait faggatjuk bizalmas vagy kevésbé bizalmas dolgokról. Olyanokról, melyek – reményeink szerint – mindenkit érdekelnek, ám a mindennapok rohanásában nem jut idő fölteni a kérdést, vagy éppen félénkségünk tart vissza. Istenes Gábor nem seppent meg, nekiszegezte igazgatónőnknek az alábbi kérdéseket:

• Miért választotta a pedagógusi pályát?

Sokáig nem tudtam, mi is legyek. Kötő tanuló voltam, szinte minden tantárgy egyformán jól ment. Érettségi előtt nem sokkal az Országos Tanulmányi Versenyen (OKTV), ami a gimnazisták legrangosabb megmérettetése, második helyezést értem el Magyarországon orosz nyelvből. Jutalomként felvételi vizsga nélkül bekerültem Eötvös Lóránd Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karára. Orosz-német szakon végeztem, másfél évet ebből külföldi egyetemeken ösztöndíjasként. Még egyetemista koromban mindenfélével próbálkoztam: voltam idegenvezető, tolmács, fordító, de igazán boldognak akkor éreztem magam, amikor gyerekeknek adhattam át a tudásomat. Így végül is a sok lehetőség közül a tanári hivatás mellett döntöttem.

• Mikor kezdte tanári pályafutását?

Utolsó éves egyetemista koromban. Akkoriban az általános iskolákban még csak oroszul lehetett, sőt kellett mindenkinek tanulnia. Volt az országban néhány kiemelten kezelt hely, pl. a Rózsadombon egy iskola, ahol az orosz mellett a német nyelvet is választhatták a tanulók. Ide kértek az egyetemről egy tanárt és a tanszék engem ajánlott. Óriási kihívás volt, de fiatal voltam és lelkesen láttam munkához. Rögtön osztályfőnök lettem, máig tartjuk a kapcsolatot egykori diákjaimmal, akik azóta már

meglett felnőtt emberek.

• Mi a kedvenc időtöltése?

Nagyon kevés szabad időm van, ami felett rendelkezhetem. Az iskola, a gyülekezet és a család minden szabad percemet kitölti. Ha mégis marad néha egy kis időm, főleg hétvégeken, szívesen olvasok pedagógiai szakkönyveket, vagy szépirodalmat. A hosszabb iskolai szünetekben nyelveket tanulok, mert szeretnék – a németen és oroszon kívül – angolul és franciául is magas szinten, szép szókinccsel és nyelvtanilag helyesen beszélni. Nagyon szeretek utazni, megnézni más országok életét, tájait. Már sok országban jártam, és ha lehet, még sok helyre szeretnék eljutni.

• Előző munkahelyei?

Közvetlenül ezelőtt Budapesten tanítottam a Lónyai Utcai Református Gimnáziumba négy évig. Azelőtt pedig a Ferences Gimnáziumban dolgoztam 10 évig, az idegen nyelvi munkaközösséget veztettem.

• Mit tett a Szentendrei Református Gimnázium indulásáért?

Az első pillanattól kezdve benne voltam az iskola indítását előkészítő csapatban, a presbitérium iskolatügyi bizottságban. Éveken át folyt a munka: a környező települések igényeinek feltérképezése, az iskolatípus kialakítása, az épületgondnok megoldása, a tanári kar összegyűjtése, a pedagógiai program kidolgozása. Számomra az iskola már 10 éve létezik, noha csak másfél éve működik.

• Mennyivel több feladata van így, mint szaktanárként?

Soha nem gondoltam volna, hogy egy igazgatónak ennyivel több dolga és felelőssége van, mint egy szaktanárnak. Napi 10 órát töltök az iskolában és mindig úgy érzem, hogy egy csomó dolgot nem tudtam elintézni. Egy jól működő intézményben a vezetőnek figyelni kell a diákokra és a tanárookra, a technikai dolgozókra és az érdeklődő idegenekre, a technikai feltételekre és minden egyébbe egyszerre. Ez rengeteg energiát és időt igényel és bizony egy igazgató napja is csak 24 órából áll.

• Van-e kapcsolatunk a többi egyházi iskolával?

Az egyházi iskolák munkáját a Budapesten lévő Református Zsinati Iroda Iskolatügyi Osztálya hangolja össze. Időről-időre összehívja az ország minden fontos részéből az igazgatókat, ahol egymással találkozhatnak és minden fontos dologról értesülhetnek. Van egy Református Pedagógiai Intézet is, amelyik a szaktanári munkára figyel,

vannak értekezletek, továbbképzések külön a történelem, angol, matematika stb. szakos tanároknak. Ezeket mindig más iskolában tartják, így lehetőségünk van végiglátogatni egymás intézményeit, körülnézni ott és tanulni egymástól. Sok olyan iskola van, amelyekkel különösen jó a kapcsolatunk, még a kezdeti időkből, hiszen az induláshoz sok segítséget kaptunk tőlük. Ilyenek a Gödöllői Líceum, Kunszentmiklós és Mezőtúr nyolcosztályos gimnáziumai.

• Mit üzen a diákoknak?

Próbáljanak meg a pár itt eltöltött év alatt rájönni arra, kik is ők, milyen küldetéssel érkeztek a világra, hogy aztán érettségi után felnőttként lépve innen, a megfelelő hivatást választva maradéktalanul teljesíteni tudják azt, ami rájuk bízott.

A gólyabál

(folytatás a címdalról)

Én a biztos kezű szerepét vállaltam magamra amely abból állt, hogy két gyerek feláll egymásnak háttal terpeszben és focilabdát gurít. Talán a két legjobb szám a torkos és a legnagyobb volt. A torkos arról szólt, hogy öt golya egymás mellé állt és egy teli poharat föl kellett hörpinteni minél gyorsabban. Amikor lecsaptuk az üres poharakat, akkor kezdhetted a következőt. Ebben a számban nem egy ember vizes lett.

Peccol Áron

Díjnyertes hozzászólások a Gólyabál™ értékelésében:

Legkevésbé tetszett, miért?

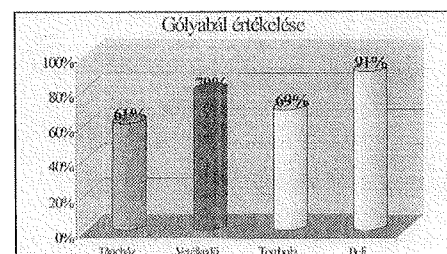
- „Pakolás.”
- „Nem lehetett odaférni az enniválóhoz.”
- „Tombola, mert nem nyertem.”
- „A tombola nem tetszett, nem nyertem semmit.”
- „Minden jó volt. Mert.”

Leginkább tetszett, miért?

- „Freestyler.”
- „Kajaspult, mert lehetett enni.”
- „Mert tetszett a tórtábla a csillagszóró.”
- „Az egész de leginkább a Diskó, mert szeretem a bulikat.”
- „Diszkó. A sötétért.”
- „Minden tetszett.”

Javaslatok:

- „Népzene nem kell erőltetni.”
- „Legyen szecskázás, azok csinálják akik fölöttük járnak.”
- „Jövőre lehessen „húzni” a gólyákat.”
- „Több ROCK.”
- „Több féle étel.”
- „Tudáson alapuljan a nezemén, és ne szerencsén.”
- „Legyen több Cherry Cock.”
- „3 órától 10zig legyen! Több időig legyen vetélkedő.”
- „Javítsák meg a mikrofont.”

Gólyák, és nem pintyek

(folytatás a címdalról)

követelményeinek megfelelően térdig lecsúszott nadrágját – ha fiú – és összefogja az eredeti színre visszavarázsolta haját – ha lány.

Ötödször a gólya a ház kéményére vagy a villanyoszlop tetejére rakja a fészket. Szerintem azért, mert kíváncsi és így mindent jobban és egyszerre lát. Lehet, hogy ezért lógnak ki az ötödikesek az ablakon és rohangálnak a hatodikosok fel-alá?

Végül a gólyák egyedül élnek, de csapatostul kelnek útra. Fekete István Keléről, a gólyáról szóló könyvében így ír erről: „A csapatvezér lép egy párat, szétcsapja szárnyait, a mozdulatlanág megtörik, a levegő suhogni kezd. ... A látszólagos rendetlenség-

ben is rend van, érzik a csapat összetartozandóságát, érzik önmagukat és szárnyukban a csapat minden szárnyát.” Én úgy látom, hogy a mi gólyáink is ilyenek. Szeleburdik, hebecurtyák, de megérik, ha a csapat, az osztály, az iskola becsülete forog kockán, akkor egyszerre lendülnek a szárnyak, kiegyenesednek a sorok és örvénylik a levegő, mindenki teljes erőből repül, mert tudja, hogy csak így jutunk – együtt – előre.

Hát ezért hívják szerintem a gólyákat gólyának. Kíváncsi mindenkinek jó szórakozást ma este, az évezred legkülönösebb és reméljük legjobban sikerülő gólyabálján.

Dr. P. Tóth Béláné
igazgató

SZÁLL AZ ÉNEK . . .

*Szenved-e valaki köztetek? Imádkozzék.
Öröme van-e valakinek?
Zsoltárenekléssel dicsérje Istent.
Jakab 5:13*

Ez az ige indított minket arra, hogy a 2000-2001-es tanévben meghirdetett Zsoltár- és népdaléneklő versenyeken elinduljunk.

Első színhely: Karácsony Sándor Rózsá-
téri Református Általános Iskola. Időpont:
november 17.

Az éneklő gyermekek száma meghaladta
a százat.

A mi iskolánkat Arany Zsuzsanna 6.a,
Horváth Réka 6.b osztályos tanulók képviselték.

Helyezést még nem értek el, de szépen
énekeltek, derekasan helyt álltak.

Külön öröm volt számunkra, hogy a
véstői gyülekezetből jött gyermekekkel,
tanárokkal találkoztunk, ez megerősítette
bennünk azt a tudatot, hogy lám-lám min-
denütt vannak jó ismerőseink, keresztyén
testvéreink.

Második színhely: Nagykőrösi Pázmány
Péter Református Egyetem Tanítóképző Fő-
iskola.

Időpont: november 17-18.

Az ország református gimnáziumaiból
Páparól, Miskolcra, Nagykőrösről, Pécsről,
Hódmezővásárhelyről, Kecskemétre érkez-
tek diákok.

Az éneklők száma: 28 fő volt.

Iskolánkat Bíró Krisztina 9.a, Isépy Júlia
9.a képviselte.

A Tanítóképző Főiskola Kollégiumában
szálltunk meg, ahova kalandos utakon ju-
tottunk el. Gyönyörű kert és nagyon kedves
emberek fogadtak minket. Vacsorát egy
zenés szórakozóhelyen kaptunk, ahol jókat
nevetünk azon, hogy az ott hallott zene ho-
gyan készíti /ki! / fülünket a harmóniákra.

Az elődöntőben mindkét lány jól sze-
repelt, Júlia –talán fél ponttal “megelőzte”

Krisztit, ezért bejutott a döntőbe is. Nagyon
jó hangulatban telt az idő, jövőre is szeret-
nénk menni.

Harmadik színhely: Julianna Református
Általános Iskola.

Időpont: december 8.

Versenyzőink: Makray Andrea és Sobják
Orsolya 5.a osztályos tanulók.

Nagy izgalommal készültünk a Béres Fe-
renc Emlékversenyre, ahol a művész úr özve-
gye és testvére, Béres János biztatott minket.
Nagyon sokan voltak, még a határon túlról is.

Párhuzamosan zajlott a területi népdal-
verseny, melynek színhelye Pomáz volt.

Szólista kategóriában indult: Tímár Sára
- arany, Vass Zsuzsanna - ezüst, Bárdosi Viola
- bronz fokozatot értek el.

Gratulálunk nekik!

Tímár Sára bejutott a megyei döntőbe,
melynek színhelye Gödöllő volt.

Nagyon sok szép hangú, énekest hallot-
tunk, igényes előadásmódban mutatták be a
szébbnél szébb népdalokat.

Nagy örömünkre Sára arany minősítést
kapott!

Csak így tovább, vele együtt örültünk mi
is.

Diákjaink szépen felkészültek, sokat kell
énekelnünk, hogy valóban a mieink legyenek
az énekek, hiszen csak úgy tudjuk hitelesen
előadni ezeket a drága kincseket.

Lázár Enikő tanárnő

SDG Karácsonyi Konferencia

November vége felé - de lehetett már decem-
ber eleje is - érkezett egy levél Enikő tanár-
nőnek, amelyben meghívták iskolánk néhány

tanulóját Nagykőrösre, a Soli Deo Gloria
Szervezet karácsonyi konferenciájára.

Fel is kerekedtünk nyolcan /Cseresznye
Krisztián, Tóth Misi, Gombos Peti, Tar Zoli,
Pordán Timi, Nagy Anna, Gabriella tanárnő
és én/, hogy részt vegyünk ezen a rendez-
vényen. Nagykőrösön Gabriella tanárnő lá-
nya várt minket az állomáson, és vele együtt
mentünk a Nagykőrösi Tanítóképző Főiskola
Leánykollégiumába, ahol aludtunk. Miután
elfoglaltuk szállásunkat, megvacsoráztunk,
majd összeültünk és megbeszéltük, hogy mit
fogunk énekelni a másnapi Karácsonyi Est-
en. Ezután, nem sokkal éjfél előtt fáradtan
huppantunk ágyainkba.

Eljött a szombat. Hétkor keltünk. Kilenc-
kor kezdődött a Főiskolán az áhítat, amit
Nagy István, a főiskola igazgatója tartott a
talentumokról. Ezután Takaró Mihály, egy-
házmegyei gondnok a XXI. századi reformá-
tus iskoláról tartott érdekes előadást. Többek
között elhangzott, hogy mire kellene taníta-
nia az iskolának. Ez az előadás az elhangzó
kérdések megválaszolásával együtt két órá-
s lehetett.

Az internátusban elköltött közös ebéd
után – halászlé, túrós térsza – három óráig
szabadok voltunk. Délután a Főiskolán
mindenki elmondta, hogy is működik a SDG
az iskolában, majd egy gyönyörű előadást
hallgattunk meg a református templomban.
Vacsora után kezdődött a Karácsonyi Est,
amelyen mindenki előadta, amivel készült.
Mi öt dalt énekelünk, amiket mindenki
velünk együtt dalolt. Ezután ki-ki átadta
“tudományát”. Tőlünk Tar Zoli mutatta meg,
hogyan kell egy fárasztó nap után meg-
mozgatni a lábakat. Kb. tizenegyre értünk
vissza a szállásra, vasárnap pedig kora reggel
indultunk haza. A vonaton megpróbáltunk
aludni, mert az éjszaka hosszú volt, de a
pihenés kevés, de a hétvége jól telt el.

Nagy Anna, Pordán Tímea,
Bíró Krisztina

Ökumenikus Kórustalálkozó

December 10-én Szentendrén, a Péter-Pál Templomban nyolc
kórus énekelte. Két vendég, Tardy László (a Mátyás Templom kar-
nagya), Berkesi Boglárka (A Debreceni kórus karnagya, Berkesi
Sándor lánya, a Baár-Medes Református Gimnázium tanára.) ve-
zenyelte az egyesített kórusokat.

A találkozót a Jubileumi Szentév alkalmából, Jézus születé-
sének kétezredik évfordulójának emlékére a Református Gimnázium-
umért és Kollégiumért Egyesület szervezte. Ezzel megpróbálták a
különböző felekezeteket közelebb hozni egymáshoz. Áhítattal
kezdtek az összejövetelt a Péter-Pál templomban. Ekkor próbáltuk
el Kodály Zoltán: Adventi énekét is. A közös próba után a Szent
András iskolába mentünk át, ahol Gizi néni várt minket rengeteg
finomsággal. Teli hassal távoztunk, és mentünk próbálni. A próba
után még játszhattunk és pihenhattunk. Fél hétkor átvonultunk a

Péter-Pál templomba. Hétkor megkezdődött a műsor. A kórusok
rövid felvezetés után előadták műsorszámait. A dalok
gyönyörűek voltak. Enikő tanárnő lelkesített minket, és ez
segítette kórusunkat az éneklésben. Az est végén a karvezetőket
virágcsokorral, és emléklappal jutalmazták. Enikő néni körbe
adta a plakettet, melyre nagyon büszkék vagyunk.

Nagyon jó volt részt venni ezen a találkozón, jól éreztük
magunkat, és szép emlékekkel gazdagodtunk.

Isépy Júlia – Molnár András 9.a

LUCA NAPJÁN ...

A kézműves foglalkozás

Egy szerdai napon a két táncóra helyett díszeket készítettünk a Luca napi vásárra. Segítségünkre voltak a szülők, akik alapanyagokkal érkeztek. Sári anyukája kartonpapírokat, szárított virágokat és képereteket hozott, így nagyon szép virágos képeket tudtunk készíteni. Orsi anyukája színes papírokkal készült, amiből a fiúk vágtak és hajtogattak. Ádám anyukája rafiát hozott, amivel díszeket lehetett kötni. Borsiék teás papírokat gyűjtöttek, amiből szép virágformát lehetett hajtogatni. Zsuzsi édesanyja gyertyákat hozott, amit díszítettünk. Mindeközben Máté tanár úrnál lehetett gyertyát önteni. Én gyertyát öntöttem és virágos képet készítem. Elég nagy volt a hangzavar, nem tagadás. A két órát ebéddő szakította félbe, és az első órán vártuk a Mikulást. Földi tanár úr azt mondta, hogy hozzánk nem fog jönni, mert - ő már csak tudja! - rosszak voltunk. Végül a második órában mégiscsak eljött.

Kiosztotta az ajándékokat, és lehetett utána összepakolni.

Szalontai Anna
6. a

December hatodikán délután tartottuk a karácsonyi kézműves foglalkozást a tizediekkel együtt.

Osztályfőnökünk a szülőktől kért segítséget, így hatféle foglalkozáson vehettünk részt. Az első foglalkozást Tóth tanár úr tartotta, vele gyertyát mártottunk. A másikat a Tímár Gergő édesanyja vezette, vele préselt növé-

nyekből szárazvirág képeket készítettünk. Gerber Edit édesanyjával, Bori nénivel agyagozni lehetett. Száradás után ki is égette műveinket. Kis fantáziával poharat is festhettünk Rabi Zoli jóvoltából. A mézeskalács díszítése kissé ragadósra sikerült, de itt is segített a fantázia. Erzsébet tanárnőtől sima csomagolópapírt kaptunk és ötletet, hogyan varázsolhatjuk karácsonyivá temperával, szivacsfor-

mával nyomdázva.

Gyönyörű dolgokat lehetett a tizedikben is készíteni fenyőgallyból, tobozból, gyertyából. Ezeket eladták a Luca-napi vásáron.

Mielőtt befejezném frásomat, a két osztály nevében szeretném megköszönni azoknak a szülőknek, akik itt voltak, hogy hozzájárultak ehhez a foglalkozáshoz.

Bíró Krisztina 9.a.

Lucanapi vásár

Néhány hete még minden osztályban a polcok s szekrények tele voltak ajándékokkal, méghozzá kézzel készített ajándékokkal. Hogy kerültek oda és milyen céllal? Most mindenkinek elmondom.

Egyik szerda reggel nagy csodálkozásunkra a táncóra elmaradt. Csak akkor tört ki ujjongás – mivel mindenkinek “rémálmai” voltak ezzel kapcsolatban, például oltás – mikor az igazgatónő, néhány szülő kíséretében, belépett, és közölte velünk, hogy tánc helyett kézműves foglalkozás lesz, s amiket elkészítünk, majd eladjuk 20-50 Ft-os egységen (minden osztály a magáét), a bejövő pénzt pedig berakjuk az osztály kaszába.

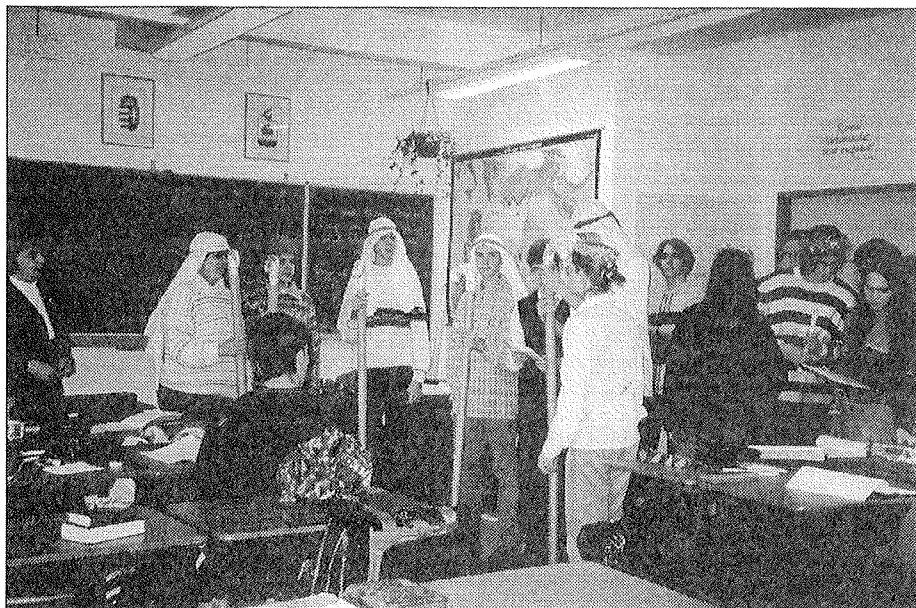
Mariannal – aki nem engedte, hogy nénizzük, és különben Fülöp Bence anyukája – ajándékdobozokat készítettünk. Szalay Anna anyukájával tojástartóból kisharangokat formáztunk Zsófi anyukája, Hajni, csodálatos csuhébabákat mutatott nekünk, amit persze utánozni is lehetett. Ezen kívül “segédtanárok” felügyelete nélkül gipszmintákat is lehetett festeni.

Egy héttel később eljött a nagy nap, amikor reggel elkezdődött az árusítás. Természetesen fölköszöntöttük iskolánk egyetlen Lucáját, aztán mentünk bevásárolni.

Mintha egy igazi piacon lennénk, a szünetekben hangoskodás, kiabálás hallatszott, minden osztály a saját portékáját kínálhatta.

Debreczeni Ádám 5. osztály

KARÁCSONYRA KÉSZÜLTÜNK

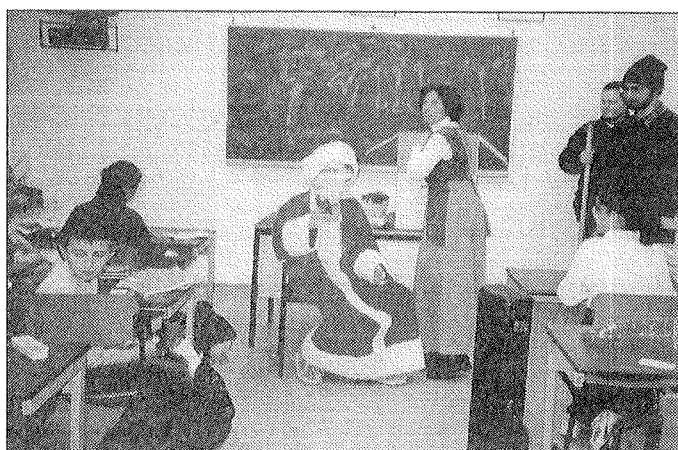
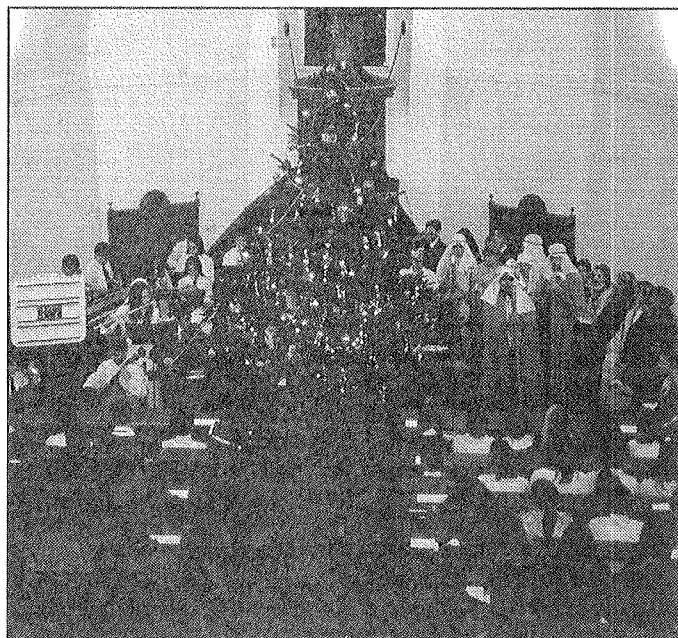
Jelmezes próba a kilencedikesek tantermében

A "hagyományokhoz" híven idén is a kilencedikesekre hárult a betlehemezés nemes feladata. Felkészülésüket Lázár Enikő és Kun Csabáné Kovalik Judit tanárnők irányították.

Zenés műsorukkal december 20-án az Idősek Szeretetotthonát keresték föl Leányfalun, másnap délből iskolatársaikat örvendeztették meg vele, este pedig a templomban a szép számban megjelenő szülőket kápráztatták el.

Külön említést érdemel Séra Tamás bátorsága, aki beteg ikertestvére helyett "ugrott be" és oly ügyesen helyettesítette, hogy többen észre sem vették a cserét - még Judit tanárnő is olykor Péternek szólította. Valamint Bíró Krisztina tisztán csengő, gyönyörű hangjáról kell megemlékeznünk, hozzáátve gyorsan, hogy valamennyien kitűnő teljesítményt nyújtottak, az ünnep rangjához méltót. Ugyanígy iskolánk zenekara, akiket Bokorné Forró Ágnes tanárnő vezényelt.

Képes összedíltásunk a legszebb pillanatokat idézi.

Járt nálunk a Mikulás is — képeinken éppen a 6. b-ben

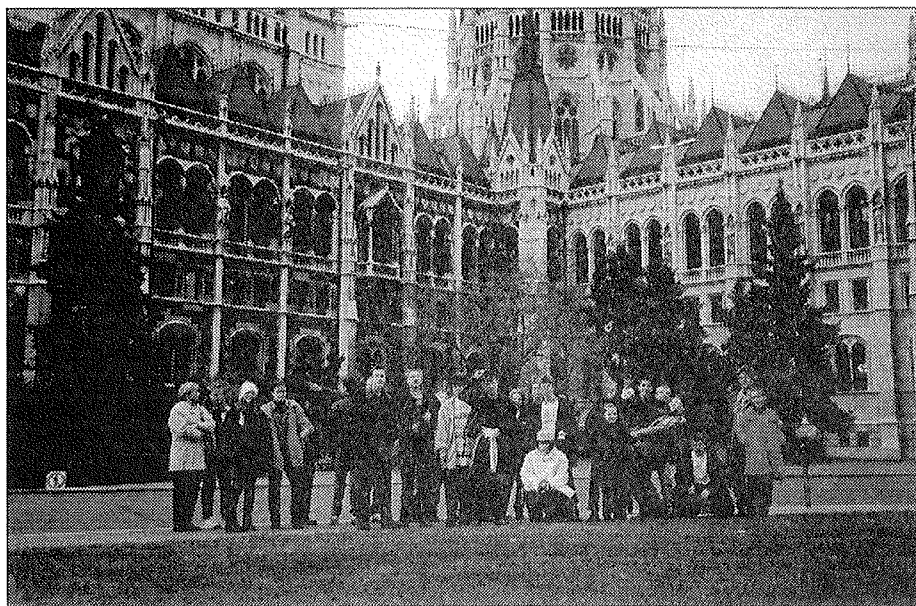
ÍGY ÉLÜNK MI...

Milleneumi kirándulás

Borongós nap volt. A felhők közül néha egy-egy órára előbújt a nap. Tanórak után az osztály és egy-két vendég elindult az iskola előtti buszparkolóba. Pillanatok alatt Pestre érkeztünk. A busz a Szent István Bazilika óriási és csodálatos épülete előtt állt meg. Szerencsénk volt, mert az épület éppen érkezésünk előtti hónapokban (ha jól tudom) lett felújítva. A templom bejárata felől nem igen érdeklődtek az emberek. Ahogy beléptünk hatalmas tér tárult elénk. Nemsokára megláttuk a Szent István jobb kezét őrző díszes tartót. Mellette néhányan felfigyeltek a misére, és szentelt gyertyát gyújtottak, még a reformátusok is. Leginkább a pillérek lábánál lévő négy magyar szent szobrai iránt érdeklődtek. Hosszas kombinálás után tudtuk csak eldönteni, hogy melyik, melyik. A bazilika tele volt arannyal, fénytől pompázott az egész. Kiértünk a templomból és a Parlamentbe siettünk, hogy megtekintsük a koronát és a koronázási ékszereket. Dísz-őrség volt mellette, meg sem mozdultak. Hazafelé a buszon már kevesebben voltunk, mert a bejárók leszálltak előbb. Mi viszont itt Szentendrén váltunk el.

Így történt a mi osztálykirándulásunk – a Milleneum jegyében.

Simándi Csaba 9. a

A kilencedikesek
Szent István király figyelő tekintete előtt

Témanap

November 23-án elindultunk, Kiss Pál tanár úrral és Gabriella tanárnővel a Templomdombi Általános Iskolába, egy úgynevezett "témanapra", ahol a fákról volt szó. Mikor odaértünk egy padlásszobába vezettek be, ahol először is megismertedtünk a bennünket fogadó tanárokkal. Ezek után csapatokra osztott az osztály. Minden csoport kapott a patakparton egy fát, hogy azt vizsgálja meg. Kaptunk egy lapot is, amelyen kérdések voltak. A mi csapatunk egy fűzfát vizsgált, ezekre a kérdésekre választ adva: milyen magas a fa, milyen vastag a törzse, milyenek a levelei, ágai alakja, formája? Nagyon tetszett a csapatnak a munka, főleg amikor a fa alatt lévő dolgokat kellett összegyűjteni, ami kapcsolódik a fához. Egy kis idő múlva ezekkel a munkálatokkal készen is lettünk. Ekkor visszamentünk az Oktatási Központba és ezeket a dolgokat, amiket tapasztaltunk, láttunk, megbeszéltünk. Azután azt mondták a tanárok, hogy le kell rajzolni a fát, és amit hozzá kapcsolódva gyűjtöttünk rá kell ragasz-

tani, és még egy rövidebb fajta verset is kell írni róla. Ez a nap nagyon élvezetes volt számomra és remélem a többieknek is. Kiss tanár úr azt mondta, hogy: ezekre a napokra jövőre és még sokáig minden évben el fogunk menni.

Juhász Eszter 6. b

Reggel az iskolám

A patakpart felől jövök. Már távolról látszik az iskola tornya. Ahogy közeledek, szép lassan kibontakozik az egész épület. Oldalról világítja meg a nap. Gyönyörű látvány. Ilyenkor mindig izgulok, vajon mi lesz ezen és ezen az órán. De a napsugár kicsit megnyugtat.

Borbély Zsófia 6. a

Beteg voltam

Október eleje óta járok úszni. Most pont megbetegedtem, ezért nem indulhattam a versenyen.

Senki se szeret beteg lenni, legalább is nagyon kevesen, persze azért mert, nem kellemes dolog és mindenből kimarad az ember. A sok dolgozatról való lemaradást nem lehet olyan könnyen pótolni, a leckéket pedig nehéz megcsinálni, hiszen nincs is ott az ember az órán. Mit lehet otthon kezdeni magammal? Olvasni szoktam általában. Ez az időöltés azért olyan jó, mert beleképzelem magam akárki bőrébe az olvasó. Persze bárki olvashat bárki, amikor van egy szabad perce. Azért a betegségnek is vannak jó tulajdonságai. Például van ideje a betegnek. Lehet gyakorolni a zongora vizsgára, fejleszteni a rajztudásunkat stb...stb.

Aki otthon van betegen, azon gondolkodik milyen jó annak, aki most az iskolában van, aki az iskolában van, pedig azt gondolja milyen jó annak, aki beteg és otthon a magára.

Balogh Borbála

HÍREK, ESEMÉNYEK...

SPORT

Az úszóverseny 13-án szerdán került megrendezésre a katonai főiskola uszodájában.

A verseny három óra után tíz perccel kezdődött. Bertók Péter és Babics Lajos nyitotta meg. Első úszásnem a gyors úszás volt. A verseny hangulata Imecs Gábor »potya« fejesével teremtődött meg. (Gábor még a sípszó előtt beugrott a vízbe.)

A mellúszás nagyon gyorsan lezajlott.

Utána következett a várva várt hátúszás. Ebben jómagam is indultam, de nem értem el helyezést.

Az utolsó szám, a vegyes váltó volt. Nem hittem volna, hogy első lesünk. A verseny hamar lezajlott, rá két nappal megtudtuk az eredményeket. Aki most nem ért el helyezést, az igyekezzen, hogy legközelebb e táblázatok egyikében benne legyen. Sok sikert az úszáshoz.

Nagy-Győr Ádám 6. a

Eredmények - *Jegyzőkönyv*
(2000-12-13.-i úszóversenyéről)

25 m gyorsúszás

1. Békési Gábor	15,81
2. Diószegi Ádám	16,81
3. Repiszky Ádám	17,26

1. Kárpáti Petra	20,50
2. Koncz Klaudia	23,10
3. Szalay Anna	25,10

25 m mellúszás

1. Repiszky Ádám	21,13
2. Sipos Mihály	22,40
3. Peccol Áron	24,49

1. Libertiny Dorottya	22,69
2. Szakács Anita	23,50
3. Kárpáti Petra	25,22

25 m hátúszás

1. Filep Ákos	19,90
2. Neubrandt István	21,40
3. Csikai Attila	22,84

1. Kárpáti Petra	24,90
2. Szalai Anna	26,60
3. Koncz Klaudia	29,40

4x25 m váltó

1. 6.a osztály	1,25,56
2. 5.a osztály	1,35,58
3. 6.b osztály	1,36,03

9-10. OSZTÁLY

25 m gyorsúszás

1. Sente Gábor	16,50
2. Antal István	18,40
3. Városi Márk	20,62

25 m mellúszás

1. Rabi Zoltán	19,13
2. Cserekye Olivér	19,99
3. Zimonyi Barbara	20,25

1. Zimonyi Barbara	20,25
2. Bogyai Marianna	25,30
3. Szűcs Katalin	26,59

25 m hátúszás

1. Rabi Zoltán	19,76
2. Sente Gábor	19,90
3. Szűcs Katalin	22,27

1. Szűcs Katalin	22,27
2. Zimonyi Barbara	23,09
3.	-

4x25 m váltó

1. 9.a	1,21,47
--------	---------

Aranymorzsák

A mondák keletkezésének okairól...

Mit gondoltok, hogyan keletkeztek a mondák? – kérdeztük az ötödikesektől.

Íme, egy kis ízelítő a válaszokból:

- A mondák úgy keletkeztek, hogy egy földrajzi helyhez kerestek egy történetet.
- Úgy, hogy például adott egy történelmi személy, és őt egy földrajzi helyszínhez kötik, és egy történelmi eseménnyel színesítik, hogy összefüggés legyen e három között.
- A mondák úgy keletkeztek, hogy volt egy történelmi személy, aki járt egy földrajzi helyen, ahol van valami különlegesség, mondjuk egy szikla egyenesen kettéválasztva.
- Úgy keletkeztek, hogy egy nép nagyon szerette a királyát, és írt róla egy történetet, aminek valóságalapja vagy valóságmagja volt.
- Egy érdekesség felelevenítette a nép gondolkodását, és izgatta őket, és így hát kitaláltak hozzá egy "történetet".
- Az emberek kitalálták és a végén valaki leírta.
- Egy ember megírta, aztán a többi pedig folytatta, átalakította.
- A mondák úgy keletkeztek, hogy az emberek kitaláltak egy történetet, egy kis igazsággal összekeverték, és úgy mondták el az unokáiknak, dédunokáiknak.

Az Év Újságírója

– címmel pályázatot hirdetünk.

Keressük azokat a szerzőket, akiknek műveit a legszívesebben olvastátok. Emlékeztetünk átnézhetitek a korábbi lapszámokat. Szavazni ugyanis minden számból több szerzőre is lehet.

A pályázat első szakasza a félév végéig tart. A második, félév első hétkezdetén szeretnénk ünnepélyesen átadni az átalatolt, legeredményesebbnek ítélt alkotónak a szerkesztőség díját, az

Aranytoll - at.

Szavazatokat a gyűjtőládába dobjátok, név és osztály feltüntetésével.

XXXXXXXXXX

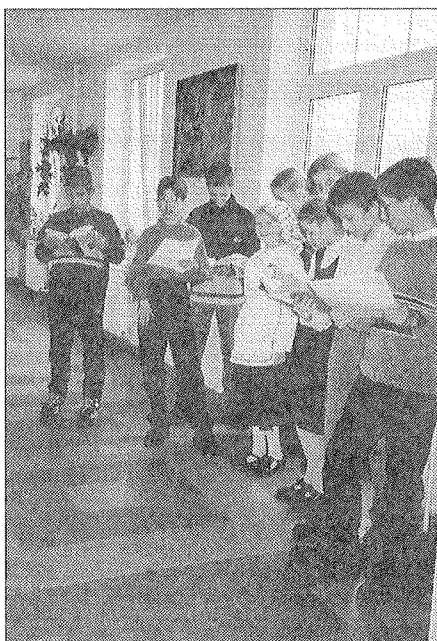
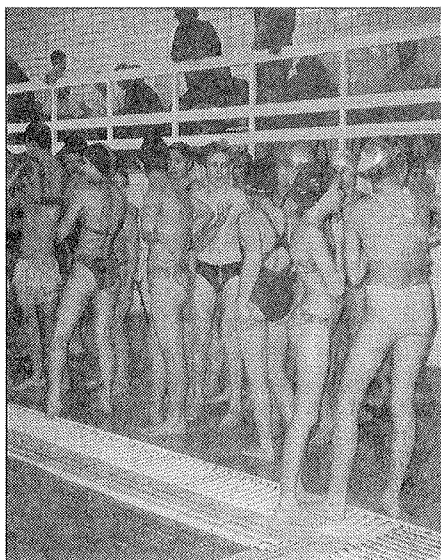
HELYZETJELENTÉS

A pályázat élén pillanatnyilag Tímár Gergő és Nagy-Győr Ádám áll, őket követi közel azonos szavazattal Debreczeni Ádám, Gyöngösi László és Koncz Klaudia.

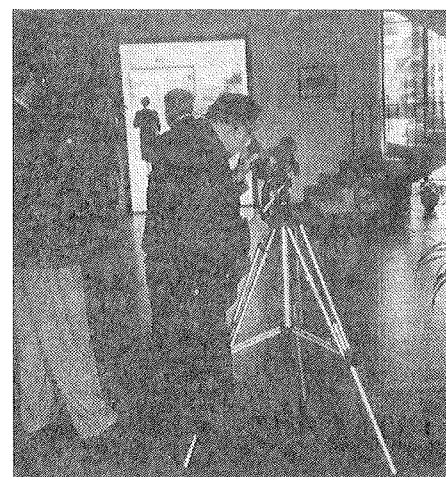
Címlapunkról

Előző számunk – mindannyian láthattátok – új címlappal jelent meg. Igyekeztünk folyamatosan szépíteni, javítani lapunkat, melyhez a Ti segítségéteket is várjuk. Az új címlap Sára Tamás rajza alapján készült, Varga Bence számítógépes segítségével. Mindenkötjük munkáját köszönjük.

Négy pályamű érkezett a Magyar Tudomány Napja alkalmából meghirdetett pályázatra: két dolgozat a 6 b-ből, egy a 9. és egy a 10. Osztályból. Gátfalvi Zsuzsanna az Akadémiai Kislexikont hívta segítségül, Draskovits Tímea feldolgozása ez alkalommal jobbra sikerült. Szép munkát végzett a kilencedikes Szepesi Edit is, de a tízedikes Nagy Gábor Bence esszéje tartalmasabb. Mindnégyüket dicsérni kell, de nyomdafestéket szagolni csak a két sikeresebb dolgozatnak adatik meg.

A mese – és prózamondó verseny iskolai fordulójára december 14-én került sor. Az igazgatónőből, Judit, Márta és Ildikó tanárnőkből álló zsűri értékelése alapján a városi fordulóra továbbjutott Száraz Tímea az ötödikből. Második helyen – nagyon szép, szinte igazi színészi teljesítménnyel – Sipos Ádám végzett /6.b/, a harmadik helyen Imecs Gábor /6.b/ és Szabó Péter /6.a/osztozott.

Iskolánkban forgatták a Deim Pál festőművészről készült portréfilm egy részét

Decemberi programok

2-án gólyabált tartottunk a Központi konyha éttermében.

6-án délelőtt a szülők közreműködésével minden osztály ajándékokat készített a karácsonyi vásárra. Az 5. órában jött a Mikulás!

10-én zenekarunk kamaracsoportjai felléptek a MűvészetMalomban tartott Nemzetek Karácsonyán, este pedig énekkarunk szerepelt az Ökumenikus Kórustalálkozón a Péter Pál templomban.

13-án délelőtt nagy Luca napi vásár volt az aulában, délután pedig a Katonai Főiskolán úszóversenyeket rendezünk.

17-én a diákok egy csoportja supplikálni volt Leányfalun a református templomban.

20-án a leányfalusi Református Szeretetotthon lakóit látogatjuk meg karácsonyi műsorunkkal.

21-én iskolai karácsonyi ünnepség tartunk az aulában, ugyanaznap este 6-kor a szentendrei református templomban adjuk elő betlehemes műsorunkat.

December 22-től január 2-ig téli szünet lesz!!!

Januári előzetes:

Január 3. a szünet utáni első tanítási nap

Január 14-én, vasárnap gyülekezetlátogatás Tahitótfá

Január 25. az első félévi jegyek lezárása

Január 27-február 2-ig síszünet lesz!!!

ALFA

A Szentendrei Református Gimnázium lapja
Felelős kiadó: **dr. P. Tóth Béláné**, az iskola igazgatója. Készítik a diákok **Jámborné Benkei Ildikó** tanárnő irányításával. Készült 200 példányban.
Nyomda: **D'sign Nyomdaipari Kft.**
(2014 Pomáz, Ipartelep, Telefon: 06 30 952 1972) Vezető: **Kádár Péter**.